

سند شماره ۱- نقشه منطقه‌بندی و نقشه کاربری اراضی
سند شماره ۲- ضوابط نحوه استفاده از اراضی
سند شماره ۳- سطح‌بندی خدماتی و مراکز جمعیتی
سند شماره ۴- تعیین اولویت استقرار عملکردها و خدمات
در اجرای ماده ۴۲ آیین‌نامه مصوب ۱۳۷۸/۱۰/۱۲ هیأت محترم وزیران،
اسناد و مدارک طرح متعاقباً جهت اجرا ابلاغ خواهد شد.
معاون شهرسازی و معماری و دبیر شورای عالی شهرسازی-پروژه حناچی

شماره ۳۱۰/۵۷

استاندار محترم و رئیس شورای شهرسازی و معماری استان کرمان
مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران راجع به طرح جامع
شهر سیرجان

در اجرای بند (۵) ماده (۴) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری
ایران و ماده (۴۲) آیین‌نامه نحوه بررسی و تصویب طرحهای توسعه و عمران محلی،
ناحیه‌ای، منطقه‌ای و ملی و مقررات شهرسازی و معماری کشور مصوب ۱۳۷۸/۱۰/۱۲
هیأت محترم وزیران به استحضار می‌رساند؛ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران
در جلسه مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۰؛ طرح جامع شهر سیرجان را که در اجرای بند (۲) از
ماده (۳) قانون تغییر نام وزارت آبادانی و مسکن به مسکن و شهرسازی و تعیین
وظایف آن، توسط این وزارتخانه تهیه و در تاریخ ۱۳۷۹/۱۲/۲۱ در شورای شهرسازی
آن استان به تصویب رسیده بود را مورد تصویب نهایی قرارداد و با توجه به وسعت بیش
از حد محدوده پیشنهادی، مقرر نمود اراضی کشاورزی، باغات و اراضی بایر واقع در
جنوب و شمال غربی شهر در کمیته فنی ضمن بذل توجه به حقوق مکتسبه‌ای که
براساس طرح مصوب قبلی ایجاد شده است مورد بررسی مجدد قرار گرفته و در
صورت امکان از محدوده طرح خارج گردد. محدوده تعیین شده توسط کمیته فنی
محدوده مصوب تلقی خواهد شد.

ضروری می‌دانند از مشارکت مؤثر و ثمربخش شورای شهرسازی و معماری آن
استان به ریاست جنابعالی در فرایند بررسی و تصویب طرح مذکور قدردانی نموده و
امید است با اجرای دقیق طرح لازم‌الاجرای یاد شده توسط شهرداری و سایر
دستگاههای ذی‌ربط در توسعه و عمران شهر، زمینه توسعه کالبدی موزون شهر و
توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن و مالا آسایش و رفاه و سلامت محیط زیست
شهروندان محترم شهر سیرجان بیش از پیش فراهم گردد.

این طرح براساس جمعیت پیش‌بینی شده برای شهر تا پایان دوره طرح
(۱۳۸۸) معادل ۲۲۶۶۵۰ نفر در محدوده‌ای به وسعت ۴۸۶۳ هکتار شامل
کاربریهای مورد نیاز ساکنان شهر (با تراکم ناخالص ۴۶/۶ نفر در هکتار و تراکم
مسکونی خالص ۱۹۷ نفر در هکتار) تهیه شده است.

خواهشمند است دستور فرمایید مراتب به طریق مقتضی به اطلاع شورای شهر و
شهردار محترم مربوط و سایر مراجع ذی‌ربط رسانیده شود.

اسناد و مدارک طرح متعاقباً جهت اجرا ابلاغ خواهد شد.

معاون شهرسازی و معماری و دبیر شورای عالی شهرسازی-پروژه حناچی

شماره ۳۷/۷۹/هـ

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۱۴ شماره دادنامه ۲۲۹ کلاس پرونده ۳۷/۷۹
مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.
شاکي: آقای علی قنبری.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۶ صورتجلسه ششصد و هفتاد و چهارمین
جلسه هیأت مدیره سازمان تأمین اجتماعی.

مقدمه: شاکي طی دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، اینجانب بیمه شده
حرف و مشاغل آزاد سازمان تأمین اجتماعی به علت بیماری قلبی در بیمارستان
خاتم‌الانبیاء (ص) تحت عمل جراحی قلب قرار گرفتم. متأسفانه سازمان تأمین
اجتماعی علیرغم اینکه با توجه به اصل ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
متولی امور مربوط به بازنشستگی، بیکاری، پیری... خدمات بهداشتی و درمانی
می‌باشد از پرداخت هزینه‌های مذکور مستدماً به بند ۶ صورتجلسه
ششصد و هفتاد و چهارمین جلسه هیأت‌مدیره مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۳ خودداری
می‌نماید. با توجه به بند (ب) ماده ۴ قانون تأمین اجتماعی سال ۱۳۵۴ صاحبان
حرف و مشاغل آزاد مشمول قانون مذکور بوده و سازمان به‌استناد ماده ۴۸ قانون
تأمین اجتماعی ملزم به انجام تعهدات قانونی طبق مقررات به بیمه‌شدگان
خواهد شد. با عنایت به مراتب فوق از آنجا که صورتجلسه مذکور خلاف نص صریح
قانون اساسی و قانون تأمین اجتماعی بوده و استفاده از روش درمان غیرمستقیم
مستنداً به ماده ۵۵ قانون تأمین اجتماعی به‌موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که
سی‌بایستی به تصویب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برسد و صورتجلسه
هیأت‌مدیره سازمان نمی‌تواند ملاک عدم پرداخت هزینه‌های درمان غیرمستقیم

قرارگیرد، ابطال آنرا تقاضا دارد. معاون حقوقی و امور مجلس سازمان تأمین اجتماعی
در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۱۳۸۰/۷/۱۴ مورخ ۱۳۸۰/۷/۱۴
اعلام داشته‌اند، ا- ارائه خدمات درمانی سازمان تأمین اجتماعی به بیمه‌شدگان
صرفاً در قالب قوانین و مقررات مربوطه که به تصویب مراجع ذیصلاح رسیده است،
انجام می‌گیرد و لذا ارائه خدمات درمانی در خارج از چارچوب یادشده برای این
سازمان مقدور نمی‌باشد، چگونگی ایفای تعهدات درمانی سازمان در قبال
بیمه‌شدگان موضوع بندهای (الف) و (ب) ماده ۳ قانون تأمین اجتماعی
مصوب ۱۳۵۴ در قانون الزام سازمان تأمین اجتماعی به اجرای بندهای (الف) و (ب)
ماده (۳) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی و
آئین‌نامه‌های اجرایی آن که در تاریخ ۱۳۶۹/۲/۱۲ به تصویب مرجع ذیصلاح رسیده
است مشخص شده است. به موجب بند (هـ) تبصره یک ماده واحد قانون اخیرالذکر
مقرر شده است، «... سازمان تأمین اجتماعی می‌تواند در صورت لزوم با عقد قرارداد
از خدمات پزشکی بخش خصوصی جهت درمان بیمه‌شدگان تأمین اجتماعی استفاده
نماید.» ۲- همانگونه که در بند فوق تصریح شده است، اولاً سازمان در انعقاد قرارداد
با بخش خصوصی مخیر است ثانیاً، استفاده بیمه‌شدگان از خدمات درمانی بخش
خصوصی منوط به داشتن قرارداد با سازمان پس از بخش مذکور شده است و تا سازمان
قراردادی با بخش خصوصی منعقد نکرده باشد مجوزی برای استفاده بیمه‌شدگان از
خدمات آنان وجود ندارد. لذا از آنجا که قانون مذکور و آئین‌نامه اجرایی آن هیچگونه
الزامی برای پرداخت هزینه‌های درمانی بیمه‌شدگان که رأساً و بدون جهت برای
انجام معالجات پزشکی غیروارزانی که خدمات آن توسط بیمارستانهای سازمان
تأمین اجتماعی ارائه می‌گردد، مراجعه نموده‌اند مقرر نشده است، بنابراین بند (۶)
صورتجلسه ششصد و هفتاد و چهارمین جلسه هیأت‌مدیره سازمان تأمین اجتماعی در
راستای مقررات مذکور و صرفاً از جهت تأکید به بیمه‌شدگان جهت رعایت مقررات
مربوطه بوده است و حکم جدیدی از سوی هیأت یاد شده وضع و تأسیس نشده است
تا عدم مغایرت آن با قوانین و مقررات مطرح باشد. ۳- علاوه بر مطالبات فوق
همانگونه که در صدر بند (۶) صورتجلسه ششصد و هفتاد و چهارمین جلسه
هیأت‌مدیره سازمان نیز مقرر گردیده است، بند (۶) معترض عنه به‌استناد و براساس
صورتجلسه مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۹ شورای عالی خدمات درمانی موضوع ماده (۳) قانون
بیمه همگانی و خدمات درمانی مصوب ۱۳۷۲ به تصویب رسیده است. اعضای
محترم هیأت عمومی مستحضرد اختیارات شورای عالی خدمات درمانی مذکور
مستند به قانون بیمه همگانی خدمات درمانی یادشده بود و مرجع ذی‌ربط در این
خصوص می‌باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست
حجت‌الاسلام والمسلمین دری نجف‌آبادی و با حضور روسای شعب بدوی و روسا و
مستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت
آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رای می‌نماید.

رای هیأت عمومی

حکم مقرر در ماده واحد قانون الزام سازمان تأمین اجتماعی به اجرای بندهای
(الف) و (ب) ماده ۳ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۶۸ مفید الزام سازمان تأمین
اجتماعی به تأمین و انجام تعهدات قانونی مربوط به درمان مشمولین قانون تأمین
اجتماعی از طریق مطلق بخشهای دولتی و در صورت نیاز از طریق بخش خصوصی با
رعایت تعرفه‌های رسمی مربوط است. و چون ارائه خدمات درمانی مقرر از طریق
مراکز درمانی دولتی طرف قرارداد متضمن حصر اطلاق حکم مقنن و تضییق دایره
شمول آن است، بنابراین عبارت «طرف قرارداد» مندرج در شق (ب) بند ۶ مصوبه
ششصد و هفتاد و چهارمین جلسه مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۳ هیأت‌مدیره سازمان تأمین
اجتماعی نسبت به مراکز درمانی دولتی خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات
هیأت‌مدیره مذکور در وضع مقررات دولتی تشخیص داده می‌شود و مستنداً به قسمت
دوم ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری ابطال و از متن بند مزبور حذف می‌گردد.
رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - دری نجف‌آبادی

شماره ۲۸۳۱/ت-۲۶۳۵-هـ

تصویب‌نامه در خصوص معافیت ذرت دانه‌ای و کنجاله سویا از سود بازرگانی
وزارت بازرگانی-وزارت امور اقتصادی و دارایی
هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱/۲۸ بنابه پیشنهاد شماره ۱/۸۴۱ مورخ
۱۳۸۱/۱/۲۸ وزارت بازرگانی و به‌استناد ماده (۴) قانون مقررات صادرات و واردات
مصوب ۱۳۷۲-تصویب نمود:

ذرت دانه‌ای مشمول ردیف ۱۰۰۵/۱۰ و کنجاله سویا مشمول ردیف ۳۳/۰۴
تعرفه گمرکی جدول مقررات صادرات و واردات سال ۱۳۸۱ موضوع تصویب‌نامه
شماره ۵۹۷۵۳/ت-۲۶۱۸۵ مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۸ از سود بازرگانی معاف است.
این تصویب‌نامه از تاریخ ۱۳۸۱/۱/۱ لازم‌الاجرا است.

معاون اول رئیس جمهور - محمدرضا عارف